

TRUTNOVSKÝ TRAMP V KANADĚ

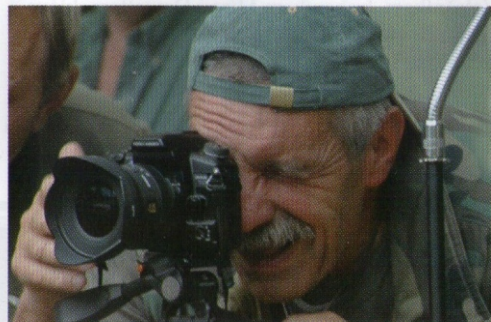
Místo soutoku dvou kanadských řek označované jako Bush River a Icefield v Britské Kolumbii se na konci června stalo místem unikátního setkání - 8. celosvětového potlachu trampů v emigraci. Mezi více než osmi sty účastníky bylo také několik lidí z Trutnova včetně šedesátiletého Jiřího Karase Jůzla. „Vydali jsme se tam společně s mým kamarádem a lékařem Jiřím Davidem. I když nejsme emigranti, dostali jsme pozvání od pořadatelů a rádi přijeli,“ říká v rozhovoru.

Upřesněte lidem, kteří se o tramping nezajímají, co to vlastně je potlach?

Jakési setkání, které v dřívějších dobách pořádali indiáni. Náčelník sezval hosty z jiných kmenů a dával jim dary. Prostě šlo o přátelské setkání. Jak se dostalo slovo potlach z indiánského slovníku do našeho trampingu, se neví. Ale mezi trampy je to většinou jakési výroční setkání, někdy doplněné třeba soutěžemi a dalšími zábavami.

A co si máme představit pod pojmem celosvětový potlach?

Celosvětový potlach byl víceméně reakcí na okupaci Československa. Myšlenka na jeho pořádání vzešla od kamaráda Wimpyho z Toronta. Prostě od lidí, kteří emigrovali těsně před příchodem Sovětů nebo těsně po jejich vpádu do naší země. První ročník se konal v roce 1978 v Kanadě. Od té doby se kamarádi roztroušení po emigraci do všech koutů světa sejdou jednou za pět let u společného ohně. Emigranti tvoří asi 95 procent

účastníků potlachu. Ten zbytek jsou jejich přátelé nebo pozvaní hosté.

S kterými bývalými Trutnovany jste se v Kanadě potkal?

Například s Pavlem Tarzanem Homolou. Emigroval někdy v roce 1984, dnes žije v Americe. Na potlach přijel z velké dálky, ujel asi 900 kilometrů. Pak tam byl ještě Karel Křech se svojí partnerkou

a několik kamarádů z Hradce Králové. Potkal jsem samozřejmě řadu známých, které si člověk pamatuje ještě z doby před emigrací.

O čem jste se bavili?

O všem možném. Už to není jen o tom, co je u nás v Čechách nového. V této době díky internetu většinu informací mají, i když dlouhodobě žijí v zahraničí. Většina z nich je v emigraci spokojená a třeba ani nemá důvod se sem vracet. Jsou někteří, které to táhne zpět, ale mají zase v zahraničí závazky a rodiny.

Co je to vlastně tramping?

Především vztah k přírodě, k romantice, ke kamarádství a přátelskému setkávání. Je to nástupnictví skautingu a výlučně česká záležitost. Nikde jinde ve světě tramping, tak jak jej provozují naše národy (Česko + Slovensko), neexistuje. U nás se v posledních letech trampování hodně změnilo díky porevoluční době. Ale emigranti se ho drží v podobě, v jaké ho tady kdysi opustili, takže dodržují ortodoxně spoustu pěkných tradic. Pěvecké soutěže jednotlivců, dvojic (duo) a osad nevyjímaje.

Jaký nejsilnější zážitek z Kanady máte?

Nevím, jestli je to úplně nejsilnější, ale zpívání trampské hymny téměř tisícíhlavého davu a slavnostní zapalování společného ohně uprostřed Skalistých hor. Nebo dojmy z přírody. Stanovali jsme asi 80 kilometrů od civilizace, přímo ve Skalistých horách a v nádherné přírodě, mezi ledovci a 3 000 m vysokými vrcholy. Docela často jsme tam potkávali například medvědy grizzly. A také jsem měl obrovskou radost, když jsem vyhrál pěveckou soutěž trampů v jednotlivcích, s kapelou Hadinec jsme pak skončili na 4. místě.

Pavel Cajthaml, foto: archiv Jiřího Jůzla

Tři Trutnováci na potlachu. Zleva: Jiří Jůzl (vlevo) a Jiří David (vpravo) se v Britské Kolumbii sešli s Pavlem Homolou. Ten z Československa emigroval v roce 1984. „V Trutnově jsem se narodil, prožil tam 28 let svého mládí a prožil s kamarády tisíce nezapomenutelných zážitků,“ vzkázal emailem Pavel Homola.

CELOSVĚTOVÉ POTLACHY ČESKÝCH TRAMPŮ

1978 v Kanadě
1983 v Austrálii
1988 ve Švýcarsku
1993 v USA
1998 v Kanadě
2001 v Austrálii
2006 v USA (Texas)
2011 v Kanadě
2014 v Austrálii

